

Prefața

Revista Românească de Studii Axiologice (RRSA) a luat ființă din dorința de a pune la dispoziție comunității educaționale românești studiile și cercetările științifice publicate în *Jurnale IFIASA – Ideas Forum International Academic and Scientific Association*. *Revista Românească de Studii Axiologice* este o publicație semestrială, cu apariție în lunile ianuarie și iulie. În conformitate cu obiectivele stabilite de IFIASA, care reprezintă la nivel academic național și internațional un forum promotor al științei, credinței și educației, RRSA propune comunității educaționale românești publicarea celor mai importante studii inter- și multidisciplinare, precum și a unor cercetări științifice relevante în vederea diseminării lor la nivel axiologic (teoriei valorilor).

Din această perspectivă, autorii primului număr din acest an, invită cititorii la o analiză profundă a acestor studii, care au ca incipit prelegerea Părintelui prof. univ. dr. Florea ȘTEFAN, intitulată: VALOAREA ȘI DEMNITATEA PERSOANEI UMANE ÎN LUMINA ÎNVĂȚĂTURII CREȘTINE. Autorul subliniază că tragismul omului provine în mare măsură din ateism, care, îl duce pe om la pierzare, fiind o învățătură a imoralității și a morții. Iubirea creștină cuprinde în ea toate virtuțile și este contrară tuturor păcatelor. Sf. Ap. Pavel subliniază faptul că o conștiință morală pură este păstrată doar prin credință. Iubirea creștină, care izvorăște dintr-o conștiință morală pură, este ceea ce Dumnezeu a dorit de la creația sa, omul având posibilitatea de a înțelege asemănarea cu Dumnezeu, ca hrănire a sa de la „chipul lui Dumnezeu”.

Următorul studiu: TEOLOGIA ȘI ȘTIINȚA ÎN DIALOG. REPERE ȘI PERSPECTIVE semnat de Conf. univ. dr. Ion Marian CROITORU pleacă de la convingerea ineluctabilă că știința tinde să-l transforme pe om într-un stăpân al exteriorului și al materialului, dar cu prețul transformării acestuia, la nivelul vieții spirituale, într-un sclav al instinctelor modificate de păcat. Potrivit Sfinților Părinți ai Bisericii, nu trebuie să urmărim nici concordia, dar nici discordia între teologie și știință, ci un dialog între ele, dintr-o perspectivă teologică și, implicit, eshatologică. Aceștia disting între observațiile din științele naturii și interpretările lor consacrate, pe care le condamnă ori de câte ori nu converg cu perspectiva teologică, inferată din Revelația divină.

În articolul intitulat: EPISCOPUL ȘI/SAU RECEPTAREA SOBORNICEASCĂ A KATHOLICITĂȚII BISERICII, Părintele lect. dr. Adrian D. COVAN evidențiază această receptare plecând de la principiul de bază al realismului eclezial: *Nulla Ecclesia sine episcopo*. În *Simbolul credinței*, mărturisim că Biserica este catolică/sobornicească. Această catolicitate se înțelege în mai multe moduri: Biserica este catolică, deoarece proclamă credința apostolică în întregime; ea este locul în care îl întâlnim pe Hristos în Sf. Sale Taine și primim darurile spirituale necesare pentru a crește în sfințenie împreună cu cei din comunitate. Biserica este, de asemenea, catolică, deoarece comuniunea ei îmbrățișează întreaga ființă umană și a fost întemeiată pentru a aduce lumii întregi bucuria mântuirii. Nu în cele din urmă, Biserica este catolică deoarece împacă diversitatea minunată a darurilor lui Dumnezeu, pentru a-și zidi poporul în dragoste, unitate și armonie.

Studiul subsecvent: SF. SIMEON NOUL TEOLOG ȘI EXPERIENȚA PERSONALĂ A VEDERII LUMINII DIVINE, semnat de trei teologi de la Cluj: Pr. prof. dr. Ioan CHIRILĂ, Stelian PAȘCA-TUȘA și Bogdan ȘOPTERAN reprezintă o prolegomenă la înalta experiență mistică experimentată de „noul Teolog” al Bisericii, de la întâlnirea celor două milenii creștine. Sf. Simeon a fost perceput ca un adevărat înnoitor al tradiției vieții

spirituale. Acest studiu încercă să evedențieze experiențele sale la care a luat parte, ale vederii luminii divine. Uluitoarele episoade mistice (ce au început încă de când era mirean) i-au marcat viața și au influențat decisiv modul în care s-a raportat la Dumnezeu și la viața spirituală, la care trebuie să adere creștinii. Scopul lucrării este de a surprinde felul în care fiecare dintre aceste experiențe mistice i-au marcat evoluția spirituală, ajutându-l pe Sf. Simeon să pătrundă mai adânc în misterul comuniunii cu Acela care este Lumină și Care cheamă pe toată lumea să fie asemenea Lui.

D-na Lect. univ. dr. Gina Luminița SCARLAT continuă pe aceeași linie spirituală, semnând articolul: PERSPECTIVELE SPIRITUALE ALE MINȚII UMANE LA SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL. După o interesantă introducere despre mintea umană din perspective matematică, medicală și psihologică, autoarea trece la viziunea teologică despre minte, cu aplicare la Sf. Maxim Mărturisitorul. *Mintea* a devenit un subiect de cercetare deoarece unirea cea mai intimă dintre om și Dumnezeu se petrece la nivelul ei. Metodele de cercetare se referă atât la relația dintre observațiile Sf. Maxim și tradiția filosofică greacă și patristică, cât și la compararea lor cu rezultatele gândirii moderne. Se poate spune că perspectivele spirituale descrise de Sf. Maxim completează fundamental cercetările actuale despre minte, deoarece descoperă capacitatea sa cognitivă și sensibilă de a se dezvolta în relația personală cu Dumnezeu.

Asist. univ. dr. Mădălin-Ștefan PETRE este autoarea cercetării, intitulată: Un reper fundamental al eshatologiei: distincția dintre necreat și creat, dar nu și incompatibilitatea comuniunii lor. Eshatologia ortodoxă se bazează, pe de o parte, pe afirmarea distincției clare între natura necreată a lui Dumnezeu și natura creată a făpturilor Sale și, pe de altă parte, pe posibilitatea unirii lor, prin Harul divin. Către această uniune eshatologică, creația este chemată la nivel ontologic, prin rațiunile divine fundamentate pe Rațiunea-Hristos, care atrage spre Sine omul și universul, deoarece El este în același timp Cauză și Țintă, Alfa și Omega. Biserica lucrează și se pregătește pentru sărbătoarea mării Uniuni, care va avea loc la a doua venire a Domnului.

Ultima contribuție academică din prezentul număr al Revistei noastre, aparținând Pr. prof. dr. Marin BUGIULESCU, se numește: ATITUDINEA CREȘTINULUI ÎN TIMPUL PANDEMIEI ȘI PUTEREA CREDINȚEI UN CUVÂNT ADECVAT CONTEXTULUI COVID-19, fiind o adnotare și traducere a celei mai originale opere morale a Sfântului Ciprian al Cartaginei, i.e. Epistola „DE MORTALITATE”. Creștinii din primele secole au trecut prin diferite plăgi sau epidemii, momente în care au dovedit puterea credinței, îngrijindu-se unii pe alții, neabandonându-și bolnavii. Epistola Despre condiția muritoare a omului (De mortalitate) este adresată creștinilor aflați în suferințe, prin ea Sf. Ciprian încercând să trezească în aceștia nădejdea în bunătățile viitoare și o atitudine demnă în fața morții, care este doar trecere din exil spre patria cerească. În vreme de epidemie, Sf. Ciprian îndeamnă la redescoperirea valorii credinței în Dumnezeu, a faptelor bune puse în slujirea aproapelui, a empatiei, a rugăciunii și comuniunii, așa cum au fost ele cultivate de creștinii primelor veacuri.

Revista Românească de Studii Axiologice mulțumește autorilor acestui număr, dar, mai ales, prospectiv, virtualilor cititori, care ar avea șansa de a examina aspectele axiologice dezbătute și abordate din varii perspective științifice: teologie, filosofie, psihologie și știință.

Pr. lect. univ. dr. Alexandru-Corneliu ARION,
Ianuarie 2021, Târgoviște, România.